

Asaf Durakovic

Hüseyin^(ra)

Kerbela Destanı

SUFI
KİTAP

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Prolog

1. Ey dünyanın şaşaaası, bir kelebek ömrü kadar kısadır ömrün
Ey zalimin eli, bilmezsın ne kadar âcız ve nakıstır gücün
Ey kralların ve tekmlıktar sahiplerinin erki
Çöküşünüzü gözlüyor kum saatının sabırla akan taneleri
O altınlarınız ve kılıçlarınız kısa bir anlığına parlarsa da
Ordularınız karınca sürülerinden daha kudretli değil aslında
2. Yalvarırım yol göster elime Kadir-i Mutlak Yaratanım
Göster ki çöl kumlarının örttüğü sayfaları bir bir açayım
Zayı olmaz o çölde şehit düşenlerin kanı, yenik düşmez zamana
Yer ile yeksan olmaz orada hakikat ve şeref, dimdik kalır ayakta
Yüce Rabbim, benden rahmetini esirgeme ki Fırat'ın kıyısında
Kanla yazılan o tarih yeniden vücut bulsun dimağımda
3. Yolculuğumuz uzanacak dikenlerden ta gökteki yıldızlara
İman denen âlemi on günde dolaşacağız bir baştan bir başa
Mekke'den çıkacak ve yol alacağız kızgın kumlarda
Yanık sinelerden geçip Kûfe'ye varmak için sonunda
Gideceğiz âdemoğlu kaderini elleriyle yoğurur sanan erk ile
O erkin karşısına dikilen hakikatin cenk ettiği o menzile
4. Zaferleri uzun sürmese de hainler de muzaffer olur bu hayatta
Ehl-i hakikat acı çekebilir, masumlar da mağlup olabilir pekâlâ
Öyle ki dönüp durur ve günaha batmışları ödüllendirirken dünya
Kimi zaman adalet yokmuş gibi gelir bunu gören insana
Ne var ki sormayacağım şeref ve ihanete dair tek bir soru daha
Zira bilirim ki hikmetinden sual olunmaz Sen'in hâşâ

5. Ama naziktir ve kolay kırılır kalplerimiz, benî âdemiz zira
Affet gözyaşlarımı ve içimdeki öfkeyi, kabaran dalga dalga
Taş olsa dayanamaz o masumların hâlâ kanayan yarasına
Zayıf yaradılışlı insan nasıl katlansın böyle bir acıya
Masumların feryat fğan ağlayışları, inleyişleri ve haykırışlarıyla
Kayalar ve kumlar, hatta arş-ı âlâ bile titrerken hâlâ

6. Hatemü'l-Enbiya'nın hanesi, çölün kumlarına karışmış olsa da
Görkemli bir ıfık içre, ebediyen duracak dimdik ayakta
Yükselip günahkâr dünyanın üzerinde, ağacak hep yıldızlara
Yükselip mülkün ve servetin üzerinde, şifa olacak yaralara
Resulullah'ın ehl-i beyti ve Hüseyin'in kanı aşkına
Sonsuz acı içinde kıvranan yaralı yürekler bulacak deva

7. Hamd ancak Sana'dır ey yüce Halık ve Maliki her iki cihanın
Selamın üzerine olsun, Sen'in yoluna baş koyan o safi ruhların
Her sene Muharrem ayında bizler selam ederiz o canlara
Tilavet edip Kur'ân-ı Kerîm'in otuz cüzünü o mübarek ayda
Ey aziz okur, sen de tazim et şehit düşenleri Hüseyin'in cihadında
Tilavet ederek Kur'ân-ı Kerîm'den üçer cüz on gün boyunca

1. Kûfe'den yola çıkan atlılar Mekke'ye vardılar uçarcasına
Kuma bulanmış nice zorlu gün ve geceyi aştıktan sonra
Yanlarındaki heybeleri dolup taşıyordu tomar tomar mektupla
Kûfeliler; bizi rehbersiz koyma, diye yazmışlardı İmam-ı Zeman'a¹
Diyorlardı: Ey İbn-i Resulullah, duy yakarışımızı Allah aşkına
Başa gelenlere dayanacak takatimiz kalmadı gayrı bir an daha
2. Ey Hüseyin, sevgili Peygamberimizin kurretü'l-ayn²
Sen Harem-i Şerif'te, biz Kûfe'de, senden o kadar uzağız ki
Yalvarırız, gel ilimize ve çevir İslam'ın güneşine yüzlerimizi
Gözümüz yollarda, niyaz ve selam ile beklemekteyiz Kûfe'de seni
Ne olur, okurken, yazdığımız binlerce mektuptan her birini
İşit emirimiz olman dileğiyle titreyen kalplerimizin sesini
3. Şam'daki saray dinin binasını viran eylemede
Yezid altın ve haramdan tahtına kurulmuş, zulüm etmede
Ey nuru Peygamberimizin mübarek gözlerinin
Biliriz ki, Müslümanların feryadına sağır kalamaz kalbin
Teminatıdır sadakatimizin sana yolladığımız bu mektuplar
Rehberimiz olup bizi dalalet yolundan sırat-ı müstakime çıkar
4. Selamınızı alıyorum, diye yazdı Hüseyin cevabında,
Bana duyduğunuz güvene istinaden ve âlî makamım adına
Ve ben de gönderiyorum selamlarımı siz Kûfelilere
Diye yazıp, teslim etti mektubu yürekli Müslim b. Akil'e
Hüseyin'in en güvendiği dostu bizzat şahit olacaktı o beldede
Kûfelilerin altına imza attığı hakperestlik ve sadakat ahbine

1 Zamanın İmamı (Ç.N.)

2 Kurretü'l-ayn: "Göz nuru" anlamına gelen bu ifade, Kerbela hadisesi ile ilgili dinî ve edebî metinlerde, "Muhammed Aleyhisselam'ın gözünün nuru" anlamına gelecek şekilde Hazret-i Hüseyin^(ra) için kullanılır. (Ç.N.)

5. Kûfeliler ki peş peşe gönderdikleri mektuplarda yazmışlardı defaatle
Şam'a zahirde, Mekke'ye ise yürekten bağlıyız, diye
Demişlerdi: Ehl-i Beyt'in imamet hakkı elbette bâkidir daima
Ve Yezid'in gücü asla yetmez böyle bir hakka el koymaya
İsterse bütün ordusunu donatsın çelikten zırhlarla
İmanımızı da irademizi de zayıflatamaz asla ve kat'a
6. Hatemü'l-Enbiya'nın torunu, Fatıma ile Ali'nin oğlu Hüseyin,
Emirü'l-müminin olup başımıza geçmek en tabii hakkın senin
Hazırız baş koymaya Ehl-i Beyt nam efrad-ı mutahharatın yoluna³
Vasil olmak için her daim müstakim olan o sırata
Hüseyin ise cevaben şöyle demişti: Dostum Müslim b. Akîl ile
Mekke'den selamlarımı gönderiyorum beni davet eden sizlere
7. Akîl'in atının arkasında bıraktığı toz bulutu daha çökmemişti ki
Muharrem arifesinde Mekke'ye bir misafir geldi
Gelen Hüseyin'in aziz dostlarından Abdullah b. Abbas idi
Mektuplardan haberdardı ve diliyordu İmam'ı ikaz etmeyi
Abdullah büyük bir hürmet ile selamladıktan sonra Hüseyin'i
Ey sen, Resulullah'ın bize emaneti, diyerek söze girdi
8. Mekke'den ayrılıp da bizleri zulmete mahkûm etme
Iraklıları iyi tanıyım ben, Allah aşkına kulak ver sözlerime
Kaldı mı onların Ali Murtaza'ya etmediği eza cefa
Allah'ın selamı üzerine olsun, neler etmediler şerefli babana
Ona verdikleri yemini bozan aynı Kûfeliler değil miydi?
Zehirli bir kılıçla babanın canını alan onların ta kendileriydi

3 Efrad-ı mutahharat: Bu tabir, Kur'ân-ı Kerim'in "tathir ayeti" olarak da bilinen şu ayetine binaen Ehl-i Beyt'in kötülük ve çirkinliklerden uzak oluşuna işaret etmek için kullanılır: "Eh Ehl-i Beyt! Allah sizden, sadece günahı gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor." (33:33)

9. Sonra ağabeyini, Hasanü'l-Mücteba'yı getir hatırına
Meşum ve hain Şam'ın emriyle zehir içirilmemiş miydi ona
Yemine sadakat nedir bihaber olan bu insanlar
Keskın kılıçlarını gül yapraklarının altında saklarlar
Burada kal, kurban olayım yâ İmam, bizi arkada bırakma
Kâbe'den ayrılıp da açma sinemizde derin bir yara
10. Ey Abdullah, dedi Hüseyin, bugün bir mektup geçti elime
Halk öylesine bağrına basmış ki Müslim'i Kûfe ilinde
Daha çok hürmet edemezlermiş öz kardeşlerine bile
Ve Ehl-i Beyt'e besledikleri muhabbeti ifade etmişler defaatle
Hem söz namustur ve ben de söz verdim Kûfelilere
O şehre gitmek boynumun borcudur işte bu sebeple
11. Hüseyin'in sözlerine şu sözlerle karşılık verdi Abdullah:
Kûfe hâlâ Yezid'in hâkimiyetinde yâ İbn-i Resulullah
Madem gideceksin değil mi makul olan biraz beklemek
O melun tahtından düşünceye ve yerinde yellere esinceye dek
Bırak Kûfeliler Müslim b. Akîl'e biat etsinler gıyabında
Müslim önderlik etsin onlara bir süre senin yokluğunda
12. Şayet Yezid devrilmez ama dönerse Kûfeliler ikrardan
Yeminlerini bozarlarsa korkup Yezid'in gazabından
Bir anda bulursun kendini yüz üstü bırakılmış ve bir başına
Hem de emin belde Mekke'den fersah fersah uzak bir diyarda
Hüseyin dedi: İstihareye yatıp düşeceğim bir işaretin peşine
Ve nihai kararımı sana bildireceğim şafak vaktinde

13. Abdullah b. Abbas çadırından henüz ayrılmıştı ki
Yüksekçe bir rafa uzanıp aldı eline Hüseyin, Kur’ân-ı Kerîm’i
Rastgele açtığı sayfada, yazılıydı şu ayet:
“Küllü nefsin zâikatül mevt”
Ayette buyurulduğu üzere her canlı ölümü tadacaktı
Hüseyin’in gözüne ilişen ilk ayet işte buydu açtığında Kur’ân’ı
14. Bu ayet-i kerimeyi müteakip okudu bir sonrakini
Bu ayet, “İnnemâ tuveffevne ucûrekum yevmel kıyâmeh” idi⁴
Sonra kapadı Kutsal Kitab’ı ve yumdu gözlerini
Ve Sadakallahülazim ve Sadaka Resulullah, diye iç geçirdi⁵
Mushaf’taki ayetlerin de apaçık tasdik ettiği gibi
Kûfe’ye uzanan yoldu üzerinde şehit düşecekleri
15. Bu ayetler şerh ediyor bir zaman gördüğüm sahîh bir rüyayı
Şimdi daha iyi anlıyorum dedemin rüyamda söylediklerinin manasını
Önceleri sırlarla dolu olan rüyam işte şimdi kavuştu berraklığa
Anlıyorum ki az kaldı can bülbülünün ten kafesinden uçmasına
Allah’ın yazdığıın üzerinde hiçbir kul oynatabilir mi kalem
O’dur daima en son ve en mükemmel sözü söyleyen
16. Tutarak verdiği sözü Abdullah b. Abbas’a
Ertesi gün şafak sökerken buluştu Hüseyin onunla
Dedi: Dün gece, yâ Abdullah, verdim nihai kararımı
Kûfe’ye yapacağım yolculuğu ertelememin yok imkânı
Bu yolculuğun Allah’ın emri olduğunu yüce Kur’ân söyledi bana
Allah’ın Resulü de tasdik etti bu emri girerek rüyama

4 “Ancak Kıyamet Günü yaptıklarınızın karşılığı size tastamam verilecektir.” (3:185’ten)
(Ç.N.)

5 “Sadakallahülazim” “Yüce Allah doğru söyledi,” “Sadaka Resulullah” ise “Resulullah
doğru söyledi” demektir. (Ç.N.)

17. Yezid'in niyetinin elbette farkındayım ben de
Nereye gidersem gideyim öcünü almak için düşecek peşime
Gel gör ki Kâbe'de kan akmasına zinhar etmem müsaade
Zira Beytullah'ın kutsallığına hanel getirmek yakışmaz özüme
Kan ve gözyaşı selinin yatağını çevireceğim başka yöne
Allah'ın mukaddes evi çamura bulanıp kirlenmesin diye
18. Abdullah dedi: Diyeceğim şu ki yâ Resulzâde İmam
Madem kararını verdin, ben asla buna karşı çıkamam
Ama kesinkes kararlıysan Mekke'den ayrılmaya,
En azından git Yemen'e, Ehl-i Beyt'e sadık kalan Hemedân'a
Resulullah'a olan bağlılıkları namına ve tevhid aşkına
Yemenli yiğit cengâverler Yezidleri yaklaştırmazlar yanına
19. Ey aziz dostum Abdullah, ben vâkıfım gizli sırlara
Ve bu sırların aksine hareket etmek haram kılınmıştır bana
Ne olur sorma daha fazla soru, dostluğumuzun hatırına
Ve sen sen ol, yola çıkmamı engellemeye çalışma
Zira gaybî bir sır vardı nüfuz edemediğim manasına
Gördüğüm rüyada işte o sırrın manası aşikâr edildi bana
20. Ey Abdullah, Evvel ve Ahir olandır bu sırrın kaynağı
Korkum yoktur susuzluktan ben bu sırrın manasına mazhar olalı
İçim ferah yüce Rabbim yüreğime bu manayı ilham ettiğinden beri
Hiçbir şüphe ahdimden ve sözümünden döndüremez beni
Bunları işitince; ben de Yesrib'de sana katılmak isterim, dedi Abdullah
Seninle omuz omuza cihat edip şehit olmak nasip olur bana inşallah

21. Gözleri dolu dolu ayrıldı Abdullah, Hüseyin'in çadırından
Birbirlerinin peşi sıra misafirler sökün etti onun ardından
İmam'ın diğer kardeşi olan Muhammed b. Hanefiyye'yi
Aslan yürekli Abdullah b. Ömer takip etti
Onun ardından ise Abdullah b. Zübeyr çadıra girdi
Hepsinin dileği Hüseyin'in yolculuğunu ertelemesi idi
22. Hüseyin cevaben üçüne birden hitap ederek şöyle dedi:
Çok sevgili kardeşim ve mümin kardeşlerim, dinleyin beni
Geçen gece, öylesine muazzam bir rüya gördüm ki
Rüyama aziz dedem Muhammed Aleyhisselam girdi
Ben ona, o da bana baktı bir süre. Sonra şöyle dedi hüzünlü bir sesle:
Sakin ola erteleme maksudunu, bir an evvel git Kûfe'ye
23. Cenâb-ı Hak görmek istiyor seni cihat meydanında
Ve o meydanda şehadet sırrına ermeni boyanıp al kanlara
Ben hayattayken kemale erdirdiği İslam'ın müdafisi sensin şimdi
Tahkîkî iman ve sadakatin sende tecessüm etmesidir Rabbimin dileği
Ey Hüseyin, bu dünyayı terk ederken ızdıraplar içinde
Vakarla dimdik dur ve korkudan eser bırakma yüreğinde
24. O büyük ve mukadder günü bütün melekler gözlemekte
Sabır, cesaret ve kuvvet senden bir an olsun esirgenmesin diye
O günde hepsi dua edecek senin için takdir ve sitayiş ile
Ve bütün melekler sonsuza dek lanet edecek o ezeli şerre
Ki tüm insanlığı hidayet yolundan saptırmak niyetiyle
Beklemektedir karşına çıkmayı ilk "Kün" emrinden bugüne

25. Bu sözleri derin bir sessizlik izledi, işitilmedi tek bir kelime
Misafirler şu ayeti zikrettiler bu sözler üstüne söz söylemek yerine:
“İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn”⁶
Sonra dediler: Sana yola çıkma demeyeceğiz bir daha, yemin olsun
Ama yolun üzerinde pusu kurmuş bekleyen ızdırap ve savaşıardan
Aileni uzak tutacağına dair söz ver bize en azından
26. Hüseyin tebessüm ederek dedi ki: Dedem Resulullah rüyamda
Tüm Ehl-i Beyt’in kendini feda etmesi gerektiğini söyledi bana
Ailem de benim kadar ızdırap çekecek ve al kana boyanacaksa
Sebebi büyük bir ibret vermektir bütün insanoğluna
O insanoğlu ki kayıtsızdır gözyaşına, feryada, açlığa ve susuzluğa
Ama bugün sonda kalanlar bir gün elbet geçecektir başa
27. Hicretten sonra altmış yılında, Zilhicce ayının onuncu gününde
Müslim b. Akîl, Kûfe’de vasıl oldu şehadet mertebesine
Hicretten sonra altmış birde; Muharrem ayının ilk gününde ise
Hüseyin’in kervanı düştü yola gitmek için şehri Kûfe’ye
Allah Resulü’nün ailesi, hiç vakit kaybetmeden
Kaderine yürümek niyetindeydi geçerek kızgın çöllerden
28. Hicaz’ın dört bir tarafından gelmişti insan kalabalığı
Gözyaşlarına boğulmuştu kadını, erkeği, genci ve yaşlısı
Ruhlar gökten tekbir getirerek seyrediyordu onları
Arşta titreşiyordu sesleri ulularken Yüce Allah’ı
Zeminde ise kuruldu sessiz gözyaşları arasında Ehl-i Beyt’in çadırları
Bu ilk istirahathte rahat yüzü görülmeyeceğinin herkes farkındaydı

6 “Her canlı ölümü tadacaktır.” (2:156’ten) (Ç.N.)

29. Hicazlılarla vedalaşıp yola çıkacakları yere gelince
İmam Hüseyin bir tümseğin üzerinden seslendi Mekkelilere
Dedi: Bugün çıkıyorum dönüşü olmayan uzun bir yolculuğa
Gidiyorum yerde kumun gökte güneşin kavurduğu savaş meydanlarına
Olup bitecekleri bildiğimden, size tavsiyem odur ki kalın burada
Kalkışmayın hiç Harem-i Şerif'in güvenli kollarından ayrılmaya
30. Her kim ki kadem basar alem-i şerifimin altına
Kabul eder elveda demeyi hayatına ve tüm sahip olduklarına
Her kime zül gelirse bırakmak servetini, ailesini ve işini gücünü ardında
Evveleminde dönsün geriye o kimse yol yakınken daha
Evine geri dönenlere, şimdiden helâl ediyorum hakkımı
Kervanıma katılanlarsa bilmeliler pek yakında ölümü tadacaklarını

1. Hicaz'daki cemaatine verdiği son hutbeden sonra
Hüseyin niyaz etti gün ağarınca dek yüce Allah'a
Şafak vaktini ibadet ve zikir ile selamladığında
Güneş vurmaya başladı Hicaz'ın kızıl renkli kayalarına
Mekkeli kalabalıklar bakakaldı gidenlerin ardından
Ve gözyaşları sel olmuşken gözden kayboldu kervan
2. Bir gün boyunca yürüdüler varıncaya dek Safa Vadisi'ne
Uğuldayan rüzgârla birlikte şahaplar eşlik etti kabileye
Kumulların arasına kamp kurdular konaklamak için bir gece
Yüzlerini çevirmişlerdi geri dönüşü olmayan o nihai hedefe
Bir geceyi daha huşu içinde geçirdiler ibadet ve zikir ile
Titrek ışıklar gün ağarana dek yandı her bir çadırın içinde
3. Safa'da gözünü kırpmadı Hüseyin bütün gece
Çadırında oturup bir mektup yazdı mübarek dizinin üstünde
Hüseyin'in davetiydi bu Benî Haşim kabilesine
Gelin, diyordu, beraberce içelim şehadet şerbetini Kûfe'de
Kervan hareket etti mektup yollandıktan sonra Mekke'ye
Durmak dinlenmek yoktu varıncaya dek Zat-i Irk adlı menzile
4. Bir toz bulutu gördüler şimalde Zat-i Irk'a vardıklarında
Toz bulutu gitgide yaklaşıyordu Hüseyin'in haymegâhına⁷
Avına doğru koşan bir aslan gibi gelen, gözü kara Beşir idi
İletti Hüseyin'e Kûfe'de Müslim b. Akîl'den aldığı haberleri
Dedi: Maalesef Kûfeliler sırtını döndü bize ey asil İmam
Emevilerin safına geçti hepsi Yezid'in korkusundan

7 Haymegâh: Çadır kurulan yer (Ç.N.)

5. Hüseyin tebessüm etmekle yetindi bu olanlar karşısında
Ve kervanı Nefud'un kızgın kumlarına doğru devam etti yoluna
Develeri dinlendirip, atların eyerlerini çıkardılar bir sonraki menzilde
Yol yorgunu kabile böylece fırsat buldu biraz olsun istirahat etmeye
Çadırlar kurulup namazlar eda edildikten sonra
Sessizlik kesif bir sis misali çöktü Hüseyin'in haymegâhına
6. Yaklaştı kampa biri gecenin karanlığında bir gölge gibi
Bu gelen kişi çağının şair-i azamı Ferezdak idi
Yoktu Arabistan'da adını duymamış tek bir kişi
O kadar meşhurdu ki söylenirdi bütün makamlarda şiirleri
Alçakgönüllülükle ve saygıyla yaklaştı Ferezdak, İmam'a
Evela sağ elini öptü sonra selam verdi ona
7. İmam Kûfe'deki ahvali sorunca, şöyle dedi Ferezdak:
Gördüğüm kadarıyla, büyük bir karmaşaya gebe Irak
Biatlarından dönmeye hazırlanan Kûfeliler
Sana verdikleri söze sadık kalmaya hiç niyetli değiller
İmam ise yetindi şunları demekle: Hak söz söylersin
Ben de çoktandır farkındayım başımıza geleceklerin
8. Safa'dan çıkıp kuzeybatıya doğru hareket eden kabile
İlerledi çölde dönüp yüzünü batan güneşe
İştilmedi tek bir kerek⁸ sesi bile gece olup da mola verilince
Zaman durmuştu âdeti, karanlık usul usul çöktüğünde
Develerin yükü boşaltıldı, çadırlar kuruldu yine
Namazlar kılındı ve uykuya daldı yol yorgunu kabile

8 Kerek: Deve çanı (Ç.N.)

9. Tüm kabile uykudayken, Hüseyin oturuyordu çadırında
Koyulmuştu Kûfe'ye gönderilmek üzere şu mektubu yazmaya:
Ey Kûfe eşrafı! Can u gönülden davet etmişiniz beni şehrinize
Şimdi vefa göstermenin zamanı gelmiştir verdiğiniz ahde
Davetinize karşılık Müslim b. Akîl'i göndermişim size
Ve fakat gıyabımda biat etmekten imtina ettiniz elçime
10. Davetinize icabet için Mekke'den ayrılarak çıktım zorlu bir seyahate
Huzurlu yuvamı ve hayatımı arkamda bırakıp düştüm yakıcı çöllere
Bilesiniz ki hâlâ yollardayım ve niyetim yok geri dönmeye
Batn-ı Reme'den devam ediyorum yola kabilemle
Teslim edeceğim işbu mektubu elçim Kays b. Musahhar'a
Bir an evvel ulaştırın diye onu siz Kûfe eşrafına
11. Atını dörtlü süren Kays girdi Kadisiye iline fırtına gibi
Ama girer girmez gördü ki, burayı işgal etmişti Yezid'in askerleri
Başlarında Husayn b. Numeyr adında bir komutan var idi
Bu komutan derhâl yakalattı Hüseyin'in Kûfe'ye yolladığı elçisini
Şerefli Kays ise İbn Ziyad'a meydan okuyarak hayatından geçti
Bu suretle oldu Kerbela Çölü'nde kanla yazılan destanın ilk şehidi
12. Sonu gelmeyen kumulların arasında güçlkle yol alıyordu kabile
O kadar sıcaktı ki nefes almak zor geliyordu rüzgâr estiğinde bile
Çöl uçsuz bucaksız kumdan bir okyanustu
ve Zerud içinde تنها bir ada
Kabile Zerud'a vardığında, tek başına duran bir çadır çıktı karşılarına
Hüseyin sordu: Kime ait bu deve ve atlar, dinlenen güneşin altında?
Ve davet etti hayvanların sahibini görüşmek için çadırına